

Члановима РОС-а науке Србије, председницима и члановима синдиката науке

У вези циркуларног писма које ових дана кружи по институтима за потписивање петиције за формирање новог Министарства за науку и високо образовање, Републички одбор синдиката науке на седници од 26.05.2008. године једногласно је

ЗАКЉУЧИО:

1. да спајање науке и високог образовања у једно министарство није гарант да ће сам чин спајања ових делатности, односно стварање јединственог министарства довести до суштинског изједначавања услова рада истраживача запослених у институтима са запосленима на факултетима, као и да ће тиме бити лакше решити проблем успостављања институционалног финансирања института и реализације еквиваленције звања.
2. да би се ови циљеви остварили неопходно је да се предходно уради следеће:
 - изврше одговарајуће измене Закона о НИД-у, јер је Закон прописао да се наука пројектно финансира
 - изврше одговарајуће измене у Закону о високом образовању
 - усагласи Закон о високом образовању и Закон о НИД-у
 - усагласе подзаконска акта науке и високог образовања по питању критеријума о изборима у звања, критеријумима о акредитацији института и факултета и др.
 - обезбеди иста цена рада, односно исто вредновање образовног и научног рада и исти коефицијенти за одговарајућа звања.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Републички одбор синдиката науке сматра да уколико не дође до наведених промена у законској и подзаконској регулативи, којом је уређена научно истраживачка делатност и област високог образовања, изједначавања статуса истраживача у институтима са наставницима на факултетима у погледу услова рада и запошљавања, као и истог начина финансирања неће бити. Када би се ова питања решила, без утицаја је да ли је министарство јединствено или није.

Уколико се ова питања не разреше спајање науке у јединствено министарство са високим образовањем би сигурно било на штету науке. Наука би се утопила у високо образовање и изгубила би своју препознатљивост и специфичност коју је годинама градила. Ово тим пре, што је научно језгро у самосталним институтима (2500 истраживача) у односу на број истраживача на факултетима више него два пута мање.

Ми смо већ били заједно са високим образовањем, а да ни тада нисмо по питању финансирања и статуса били изједначени са колегама на универзитетима. Потсетите се на тај период.

Према томе суштина проблема није у томе да ли су министарства спојена или одвојена, да ли имамо једног министра или два, већ у томе што држава није дефинисала шта жели од науке и није обезбедила, нити на томе ради, услове да наука буде оно што је Закон о НИД-у прописао, главни чинилац и покретач привредног и укупног друштвеног развоја земље. Са средствима која се сада издвајају за науку остварење тога циља је још увек далеко.

Добро размислите да ли ће министар евентуалног јединственог министарства, који ће сигурно бити са универзитета, имати интереса да покрене неопходне измене законских и подзаконских аката. По нашем мишљењу много је боље да на челу самосталног министарства науке напоскон дође научник са института који је све ове проблеме и лично осетио. С тога нашу енергију не треба да усмеримо ка петицијама иза којих стоје неке личне амбиције, већ ка решавању овог конкретно постављеног циља.

Поштоване колеге, уколико желимо да ствари у науци променимо, на нама свима је велика обавеза и одговорност да се укључимо у рад на тим променама. Нико други то неће урадити за нас. Синдикат науке ће одмах по утврђивању мандатара покренути иницијативе за промене и очекујемо вашу подршку.

С поштовањем,

Председница

Др Ђурђица Јововић